EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.04.1997
KOM(97) 166 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

framlagd i enlighet med artikel 3 i rådets beslut
93/110/EEG av den 15 februari 1993
(genomförande av en åtgärd som avviker från artikel 2 och artikel 10 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en åtgärd som avviker från artikel 2 och artikel 10 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter)

(framlagda av kommissionen)

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

framlagd i enlighet med artikel 3 i rådets beslut
93/110/EEG av den 15 februari 1993
(genomförande av en åtgärd som avviker från artikel 2 och artikel 10 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter)

I. INLEDNING

Genom beslut 89/683/EEG[1] av den 21 december 1989 bemyndigade rådet, med stöd av artikel 27 i det sjätte direktivet, Frankrike att vidta särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i artiklarna 2 och 10.2 i detta direktiv. Detta bemyndigande var giltigt till och med den 31 december 1992.

Bemyndigandet godkände att särskilda skatteregler tillämpas för skattepliktiga transaktioner som gäller nytt industriavfall och återvinningsmaterial.

Med beaktande av en rapport från kommissionen om tillämpningen av denna åtgärd förlängdes bemyndigandet till och med den 31 december 1996 genom rådets beslut 93/110/EEG[2] av den 15 februari 1993. Av beslutet framgår att en eventuell begäran om förlängning måste åtföljas av en rapport om tillämpningen av undantaget.

Syftet med denna rapport är att redogöra för hur den avvikande åtgärden har tillämpats från förlängningen av undantaget fram till idag, samt att pröva den begäran om förlängning som Frankrike överlämnade i en skrivelse som registrerades vid generalsekretariatet den 19 november 1996. Eftersom tillämpningen av denna avvikande åtgärd redan i slutet av 1992[3] var föremål för en rapport från kommissionen, som i detalj beskrev den avvikande åtgärdens bakgrund, mål och funktion, begränsas denna rapport till att belysa de viktigaste aspekterna av denna skatteordning och att ta upp några aspekter för bedömningen som kommit fram sedan den föregående rapporten.

II. TILLÄMPNINGEN AV DEN AVVIKANDE ÅTGÄRDEN

Utformningen av den särskilda ordning som Frankrike har infört.

Den särskilda ordning som Frankrike infört i enlighet med undantaget kombinerar följande tre bestämmelser:

1. En automatisk beskattning av leveranser av nytt industriavfall eller återvinningsmaterial som görs av företag som samtidigt uppfyller följande båda villkor:

   – De har ett fast driftställe, och

---

1 EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 31.

2 EGT nr L 43, 20.2.1993, s.44.

3 KOM(92) 582, 22.12.1992.

– en omsättning exklusive mervärdesskatt avseende nytt industriavfall eller återvinningsmaterial som under föregående kalenderår uppgick till eller översteg 6 000 000 FRF.

2. Ett "begränsat" undantag från skatteplikt, som i detta fall endast gäller för leveranser av nytt industriavfall eller återvinningsmaterial, som görs av företag som

– antingen inte har något fast driftställe, eller

– som, även om de har ett fast driftställe, uppnådde en omsättning exklusive mervärdesskatt under föregående kalenderår i fråga om nytt industriavfall eller återvinningsmaterial som understeg 6 000 000 FRF.

Detta undantag från skatteplikt är förenat med en möjlighet till beskattning efter särskilt tillstånd för företag vars totala årsomsättning överstiger 500 000 FRF inklusive skatt. Undantaget från skatteplikt är med andra ord endast obligatoriskt för de företag vars totala årliga omsättning understiger 500 000 FRF inklusive skatt.

3. Ett obligatoriskt tillfälligt upphävande (suspension) av betalning av mervärdesskatt på leveranser till skattskyldiga personer av nytt industriavfall och återvinningsmaterial som utgörs av icke järnhaltiga metaller och legeringar av dessa, när dessa leveranser är föremål för beskattning antingen automatiskt eller efter särskilt tillstånd, dvs. när de inte kan undantas från skatteplikt.

Företagen i branschen som utför leveranser med tillfälligt upphävande (suspension) av skattskyldigheten har inte rätt att fakturera mervärdesskatten, men har däremot kvar sin avdragsrätt som de kan utnyttja, antingen genom avräkning om de bedriver skattepliktig verksamhet i en annan näringsgren eller, om så inte är fallet, genom återbetalning.

All import av nytt industriavfall eller återvinningsmaterial är för övrigt undantagen från mervärdesskatt.

Provisionsaffärer som gäller nytt industriavfall eller återvinningsmaterial likställs dessutom med leverans av varor, i motsats till mäklartransaktioner som därför inte omfattas av den avvikande åtgärden.

Den franska förvaltningens synpunkter i fråga om tillämpningen av den särskilda ordningen

Frankrike anger att den ifrågavarande näringsgrenen kommer att expandera eftersom hänsynen till miljön leder till att återvinning och tillvaratagande av avfall i allt högre grad systematiseras.

Den avvikande ordning som införts för transaktioner som avser nytt industriavfall och återvinningsmaterial innebär enligt de franska myndigheterna otvivelaktiga fördelar för såväl näringsidkarna som för skatteförvaltningen.

För små grupper av olika slag (välgörenhetsorganisationer, kringflyttande befolkning ...) avspeglar undantaget för nytt industriavfall eller återvinningsmaterial som de tar tillvara en klar vilja att förenkla förfaranden och förhindra skattefusk.

Det suspensiva arrangemanget för mervärdesskatt på nytt industriavfall och återvinningsmaterial i form av icke järnhaltiga metaller utgör dessutom ett värdefullt komplement till ordningen, eftersom det höga värdet av dessa metaller ökar risken för bedrägeri.

Denna ordning har också med tiden tillämpats mer restriktivt. Även om den omfattar allt avfall från icke järnhaltiga metaller inklusive ädelmetaller, är vissa varor som före 1991 omfattades av det suspensiva arrangemanget (råvaror som exempelvis obearbetade ämnen, göt, block, plåt, pellets och granulat av vissa icke järnhaltiga metaller) i dag emellertid automatiskt föremål för mervärdesbeskattning. Tillämpningsområdet för det suspensiva arrangemanget har därigenom begränsats.

De franska myndigheterna anser att ett suspensivt arrangemang specifikt för avfall i form av icke järnhaltiga metaller är berättigat, eftersom riskerna för bedrägeri är mer betydande inom denna sektor till följd av de priser per ton som dessa råvaror betingar (10 000 FRF/ton för koppar jämfört med 500 FRF/ton för järnskrot) och omfattningen av den internationella handeln med dessa avfallsprodukter.

Ordningen är dessutom uppskattad av företagen. De verksamma inom branschen har angivit att de vill ha den kvar för att bland annat skydda dem mot riskerna att bli utsatta för bedrägliga beteenden från vissa företags sida, för vilka myndigheterna eventuellt skulle kunna hålla dem ansvariga.

III. YTTRANDE FRÅN KOMMISSIONENS ENHETER

Artikel 27 tillåter att särskilda åtgärder införs, som avviker från bestämmelserna i det sjätte direktivet, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer at skatteflykt eller skatteundandragande.

Kommissionens enheter anser att undantaget från skatteplikt för leveranser som görs av små företag innebär en förenklingsåtgärd samtidigt som det medverkar till att bekämpa skattebedrägeri, eftersom den gör det möjligt att hålla en kategori skattskyldiga personer utanför momssystemet för vilka insatserna för kontroll och uppbörd av skatten inte skulle stå i rimligt förhållande till skatteintäkterna.

Genom att öppna möjligheten för en viss kategori skattskyldiga, som i princip är undantagna från skatteplikt, att påföra mervärdesskatt på sin omsättning efter särskilt tillstånd från skatteförvaltningen om detta och i förekommande fall efter att ha erlagt en garantisumma, säkerställs en förbättrad kontroll av denna kategori skattskyldiga från skatteförvaltningens sida.

Ordningen med tillfälligt upphävande (suspension) av mervärdesskatt för leveranser av icke järnhaltigt avfall gör det möjligt att skapa större säkerhet för de transaktioner för vilka riskerna för bedrägeri är mer betydande till följd av värdet av leveranserna i fråga.

Kommissionens enheter anser därför att en förlängning av de aktuella avvikande åtgärderna på grundval av artikel 27 i det sjätte direktivet är berättigad.

Vad gäller giltighetstiden för bemyndigandet, noterar kommissionens enheter att kommissionskollegiet den 10 juli 1996 antog ett arbetsprogram för införandet av ett nytt gemensamt momssystem[4], som innebär att det nya systemet införs i etapper.

Eftersom den sista raden av förslag avses att läggas fram i mitten av 1999, anser kommissionen inte att det är möjligt att förlänga en avvikande åtgärd längre än till den 31 december 1999.

Det förefaller i själva verket vara lämpligt att vid den tidpunkten utvärdera hur väl den avvikande åtgärden överensstämmer med det synsätt som utvecklas inom ramen för det nya gemensamma momssystemet.

---

4 KOM(96) 328 slutlig, 22.07.1996.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en åtgärd som avviker från artikel 2 och artikel 10 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter)

MOTIVERING

I en skrivelse som registrerades vid kommissionens generalsekretariat den 19 november 1996 inkom Frankrike med en begäran om förlängning av tillämpningsperioden för den avvikande åtgärd som genom rådets beslut 89/683/EEG av den 21 december 1989[1] ursprungligen beviljats fram till och med den 31 december 1992, och som genom rådets beslut 93/110/EEG av den 15 februari 1993[2] förlängts till och med den 31 december 1996.

I artikel 3 i beslut 93/110/EEG anges att rådet, på förslag från kommissionen, kan bevilja en förlängning av tillämpningsperioden för beslutet på grundval av en rapport från kommissionen om hur Frankrike har tillämpat det.

Kommissionens rapport om tillämpningen av beslutet under perioden 1993-1996 fastslår att det är lämpligt att förlänga tillämpningsperioden för bestämmelserna i ovan nämnda beslut fram till och med den 31 december 1999.

Kommissionen antog den 10 juli 1996 ett arbetsprogram för införandet av ett nytt gemensamt momssystem[3], som föreskriver ett stegvis införande av det nya systemet. Eftersom den sista raden av förslag avses att läggas fram i mitten av 1999, verkar det vara lämpligt att begränsa den förlängda giltighetstiden fram till och med den 31 december 1999, för att på så sätt göra det möjligt att vid den tidpunkten utvärdera hur väl den avvikande åtgärden överensstämmer med det synsätt som utvecklas inom ramen för det nya gemensamma momssystemet.

I enlighet med artikel 27.3 i det sjätte momsdirektivet, har de övriga medlemsstaterna i en skrivelse av den 18 december 1996 informerats om Frankrikes begäran.

---

1 EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 31.

2 EGT nr L 43, 20.2.1993, s. 44.

3 KOM(96) 328 slutlig, 22.07.1996.

FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT

OM BEMYNDIGANDE FÖR FRANKRIKE ATT FÖRLÄNGA TILLÄMPNINGSPERIODEN FÖR EN ÅTGÄRD SOM AVVIKER FRÅN ARTIKEL 2 OCH 10 I RÅDETS SJÄTTE DIREKTIV (77/388/EEG) AV DEN 17 MAJ 1977 OM HARMONISERING AV MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING RÖRANDE OMSÄTTNINGSSKATTER

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter[1] – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund, och särskilt artikel 27 i detta,

med beaktande av rådets tidigare beslut 89/683/EEG av den 21 december 1989[2] och 93/110/EEG av den 15 februari 1993[3],

med beaktande av kommissionens rapport om tillämpningen av ovannämnda beslut under perioden 1993-1996,

med beaktande av kommissionens förslag på grundval därav, och

med beaktande av följande:

Enligt bestämmelserna i artikel 27.1 i det sjätte momsdirektivet får rådet enhälligt, på kommissionens förslag, bemyndiga varje medlemsstat att genomföra eller fortsätta att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

I en skrivelse som registrerats vid kommissionens generalsekretariat den 19 november 1996 har Frankrikes regering begärt bemyndigande att förlänga tillämpningsperioden för en avvikande åtgärd som tidigare beviljats för en begränsad tid genom rådets beslut 89/683/EEG och 93/110/EEG.

De övriga medlemsstaterna informerades i en skrivelse av den 18 december 1996 om Frankrikes begäran om förlängning.

---

1 EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1, senast ändrat genom direktiv 96/95/EG (EGT nr L 338, 28.12.1996, s. 89).

2 EGT nr L 398, 30.12.1989, s.31.

3 EGT nr L 43, 20.2.1993, s. 44.

Kommissionens rapport om tillämpningen av den aktuella avvikande åtgärden under perioden 1993-1996 har påvisat dess ändamålsenlighet och effektivitet inom återvinningssektorn som är särskilt sårbar i fråga om bedrägeri.

Kommissionen antog den 10 juli 1996 ett arbetsprogram för införandet av ett nytt gemensamt momssystem[4] tillsammans med en tidsplan med förslag om en progressiv och stegvis utveckling mot ett gemensamt momssystem för den inre marknaden.

Eftersom den sista raden av förslag förväntas läggas fram i mitten av 1999, beviljas tillståndet fram till och med den 31 december 1999, för att på så sätt göra det möjligt att vid den tidpunkten utvärdera hur väl den avvikande åtgärden överensstämmer med det synsätt som utvecklas inom ramen för det nya gemensamma momssystemet.

Denna avvikelse kommer inte i sig att inverka negativt på Europeiska gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdeskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

4 KOM(96) 328 slutlig, 22.7.1996.

Artikel 1

Genom en avvikelse från bestämmelserna i artikel 2 i det sjätte direktivet 77/388/EEG bemyndigas härmed Frankrike att, i fråga om nytt industriavfall och återvinningsmaterial, fram till och med den 31 december 1999 bevilja undantag från mervärdesskatt, nedan betecknad "moms"

– dels för leveranser som görs av

• företag , vars årsomsättning understiger 500 000 FRF,

• företag som inte har något fast driftställe eller som, även om de har ett fast driftställe, uppnådde en omsättning under föregående år i fråga om nytt industriavfall och återvinningsmaterial som understeg 6 000 000 FRF, med mindre än att de har beviljats tillstånd att ta ut moms på dessa transaktioner,

– dels för import och gemenskapsinterna förvärv.

Artikel 2

Genom avvikelse från bestämmelserna i artikel 10.2 i det sjätte direktivet 77/388/EEG, bemyndigas härmed Frankrike att fram till och med den 31 december 1999, i fråga om leveranser till skattskyldiga personer av nytt industriavfall och återvinningsmaterial i form av icke järnhaltiga metaller och legeringar av dessa, om dessa leveranser inte är undantagna från skatteplikt på grundval av artikel 1 i direktivet. fastställa ett suspensivt arrangemang för betalning av mervärdesskatten i samband med dessa transaktioner.

De skattskyldiga mottagarna skall vara skyldiga att erlägga skatten på dessa leveranser om dessa varor inte är avsedda att antingen exporteras i obearbetat skick eller för tillverkning eller återförsäljning i obearbetat skick av varor som är momspliktiga.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

ISSN 1024-4506

KOM(97) 166 slutlig

DOKUMENT

SV 09 06

Katalognummer : CB-CO-97-160-SV-C

ISBN 92-78-18743-7

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

12